

Sygn. akt. I C 2282/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: Protokolant sądowy A. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Akademii (...) w S.

przeciwko L. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. Akt I C 2282/15

UZASADNIENIE

Powód Akademia (...) w S., reprezentowany przez radcę prawnego w dniu 13.05.2015 roku wniósł pozew przeciwko L. Z. o zapłatę kwoty 477,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.11.2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwana była pracownikiem Akademii (...) w S. i jako pracownik uczelni była uprawniona do korzystania ze zbiorów biblioteki uczelnianej. W ramach korzystania ze zbiorów biblioteki pozwana wypożyczyła pozycje książkowe:

- w dniu 22.02.2002 roku R.L. A., (...) w małych dawkach..., 1993 rok (sygn.. 198768);
- w dniu 23.11.2001 roku A. Gałganek, Zmiana w globalnym systemie .., 1992 rok, (sygn.. 204017);
- w dniu 11.02.2002 roku, K. O., (...) strategiczne, 1987 (sygn.. 172404).

Zgodnie z regulaminem zbiory biblioteczne wypożyczane są dla pracowników uczelni na okres 3 miesięcy. W przypadku zagubienia lub zniszczenia wypożyczonych materiałów czytelnik zobowiązany jest do zwrotu identycznego egzemplarza pozycji, zapłaty odszkodowania lub zakupu innych pozycji, których wartość odpowiada kwocie odszkodowania.

Naliczone pozwanej opłaty z tytułu równowartości wypożyczonych książek wynoszą 120,00 zł, zaś naliczone kwoty z tytułu przetrzymywania wydawnictw wynoszą 352,50 zł. Łącznie pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 477,50 zł. Powódka domaga się zapłaty odsetek ustawowych od dnia 26.11.2014 roku albowiem w wezwaniu do zapłaty wyznaczono termin uregulowania należności na dzień 25.11.2014 roku. Ponadto powód domagał się zapłaty kwoty 5,00 zł tytułem kosztów upomnień, co zostało wyszczególnione w piśmie z dnia 23.12.2015 roku (k. 41 – 43).

W dniu 29.05.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana L. Z. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości domagając się oddalenia powództwa.

Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia i niezasadności naliczenia opłat za przetrzymywanie książek.

Ponadto wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

uzasadnieniu wskazała, że książki były wypożyczone przez pozwaną w 2001 i 2002 roku, a pierwsze wezwanie do zapłaty zostało wysłane w dniu 12.07.2014 roku, a zatem ponad 12 lat od momentu wypożyczenia książek. Pozwana powołała się na przepis art. 118 k.c..

Ponadto pozwana zarzuciła, że złożone do pozwu regulaminy udostępniania zbioru biblioteki uczelnianej nie obowiązywały w dacie wypożyczenia przez pozwaną wydawnictw i w konsekwencji nie mogą stanowić podstawy oraz wysokości dochodzonych roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. Z. wypożyczyła ze zbiorów biblioteki uczelnianej Akademii (...) w S. książki:

- w dniu 23.11.2001 roku A. G., Zmiana w systemie globalnym..., 1992 rok, (sygn. 204017);
- w dniu 11.02.2002 roku K. O., (...) strategiczne, 1987 rok (sygn. 172404);
- w dniu 22.02.2002 roku R.L. A., (...) w małych dawkach..., 1993 rok (sygn.. 198768).

Aktualna wartość wypożyczonych przez pozwaną książek wynosi łącznie 120,00 zł.

L. Z. powinna była zwrócić książki do biblioteki uczelnianej najpóźniej w terminie 1 roku od dnia wypożyczenia.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było to, że pozwana wypożyczyła książki wskazane w uzasadnieniu pozwu, których nie zwróciła do biblioteki uczelnianej powoda. Bezsporna była również łączna wartość książek wyliczona przez powoda na kwotę 120,00 zł.

Na powódzie zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciążył ciężar wykazania, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty naliczonej za przetrzymywanie książek (352,50 zł) i kwoty 5,00 zł stanowiącej koszt wysłania upomnienia.

Powód nie wykazał, aby przysługiwała mu kwota 352,50 zł za przetrzymywanie książek. Pozwana zakwestionowała żądanie pozwu w tej części do co wysokości powołując się na to, że powód nie złożył regulaminów korzystania ze zbiorów biblioteki obowiązujących w dacie wypożyczenia przez pozwaną książek.

Ponadto pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwana, co było bezsporne w sprawie, powinna była zwrócić książki w ciągu roku od wypożyczenia. Zatem terminy zwrotu książek wypadały odpowiednio na daty:

- 23.11.2001 roku;

- 11.02.2002 roku;

- 22.02.2002 roku.

Od tych dat należy liczyć termin przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda.

Na mocy przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Termin przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda jest dziesięcioletni i dla poszczególnych pozycji miał odpowiednio z dniami:

- 23.11.2011 roku;

- 11.02.2012 roku;

- 22.02.2012 roku.

Powód wytoczył powództwo po upływie dziesięcioletniego terminu przedawnienia roszczeń, w dniu 13.05.2015 roku.

Niezasadnie strona powodowa twierdziła, że nie doszło do przedawnienia roszczenia, albowiem dochodzona pozwem kwota za przetrzymywanie książek dotyczy okresu od 1.01.2014 roku do dnia 15.04.2015 roku. Początek biegu terminu przedawnienia roszczeń należy liczyć od następnego dnia, po którym książki powinny zostać zwrócone do zbiorów bibliotecznych. Po upływie dziesięcioletniego terminu przedawnienia roszczeń dotyczących obowiązku zwrotu książek, roszczenia tytułem opłat naliczanych za niezwrócone pozycje również uległy przedawnieniu.

Całe żądanie pozwu jako przedawnione podlegało przedawnieniu, a w tym żądanie zapłaty kwoty 352,50 zł dodatkowo jako nieudowodnione co do wysokości.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 118 k.c. i wobec braku wykazania przesłanek z art. 353 § 1 k.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.